

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

บทเพลงแห่งท้องทุ่ง
(SONG OF THE FIELD)

นางสาวอัญชลี ปทุมานนท์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน... 76187
วัน,เดือน,ปี... 20 พ.ย. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหเสนี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา ราชูณ)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติดา จันผิงเพชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่นอย่างอื่นถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	บทเพลงแห่งท้องทุ่ง
	SONG OF THE FIELD
ชื่อ	นางสาวอัญชลี ปทุมานนท์
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2546
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

จากการได้มาใช้ชีวิตในเมืองหลวงเพื่อที่จะต้องมาศึกษาต่อ ทำให้เกิดความวุ่นวายในจิตใจอันเกิดจากความคิดถึงบ้าน สภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นอยู่เป็นประจำเช่น ทุ่งนา บึงบัว วิธีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่ายในชนบท ข้าพเจ้าจึงใช้โลกแห่งความฝันและจินตนาการในการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกของตนให้เป็นไปตามความต้องการอิสระในการคิดฝัน

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากความต้องการภายในของจิตใต้สำนึก ที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่มีความผูกพันตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่ได้รับความสุขที่ข้าพเจ้าได้รับจากการจินตนาการ โดยมีขอบเขตของเนื้อหาที่เน้นในเรื่องของความฝันและจินตนาการเฉพาะตัว ซึ่งได้รูปแบบในการสร้างสรรค์จากบ้านเกิดและสารคดีที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ในการหาข้อมูลเพื่อนำมาหารูปทรง และแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องของเนื้อหาให้เป็นไปตามจินตนาการของข้าพเจ้า ผ่านกระบวนการทางภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสร้างความเข้าใจในเรื่องของจินตนาการอันไร้ขอบเขต ไม่ยึดติดต่อสิ่งใด

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “บทเพลงแห่งท้องทุ่ง” ครั้งนี้ประสบผลสำเร็จได้ด้วยดีหลังจากที่ใช้เวลาค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลและขั้นตอนการสร้างสรรคศิลป์ที่ยาวนาน โดยได้รับความปรึกษาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิจิตรศิลป์ สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณบิดามารดาที่ให้ความช่วยเหลือมาตลอดและผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ที่ได้เอ่ยนาม จงงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อัญชลี ปทุมานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
3 การดำเนินการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงาน ภาพพิมพ์	24
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	26
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
การจัดองค์ประกอบภาพ	31
5 บทสรุป	37
บรรณานุกรม	38
ผลงานศิลปะ	39
ประวัติผู้เขียน	45

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบแหล่งที่มาแห่งแรงบันดาลใจ	6
ภาพอิทธิพลและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
ภาพประกอบ ภาพร่าง ผลงานศิลปะ	11
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 1	40
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 2	41
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3	42
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 4	43
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 5	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในชีวิตของมนุษย์แต่ละคนนั้น มักพบเจอแต่สิ่งสับสนวุ่นวาย ซึ่งเป็นไปตามระบบของสังคม การดิ้นรนต่อสู้ในการใช้ชีวิตเพื่อความอยู่รอด ไม่จำกัดแม้ว่าจะอยู่ในชนชั้นใดของสังคม ทุกคนต่างก็ต้องดิ้นรนด้วยกันทั้งสิ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความบีบคั้นทั้งทางจิตใจ และอารมณ์ความรู้สึกอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมถอยของสภาพภายในจิตใจ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงพยายามหาทางออกให้กับตนเองเพื่อที่จะได้เข้าสู่โลกแห่งจินตนาการและความฝัน นึกถึงสิ่งที่ข้าพเจ้ามีความผูกพันในวัยเด็ก สิ่งรอบข้างซึ่งมีแต่ความสวยงาม ความจริงใจ มิตรไมตรีที่มีต่อกันของผู้คน เหมือนกับการปิดสวิทช์ไฟฟ้าที่ใช้กันมาทั้งวันให้รับการหยุดพักลงบ้าง

ความฝันและจินตนาการ เป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในจิตใจได้สำนึก ซึ่งมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนอยู่แล้ว อยู่ที่ว่าจะค้นพบสิ่งนี้เมื่อใดเท่านั้น จินตนาการเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่สามารถบันดาลให้มนุษย์สร้างสรรคสิ่งต่าง ๆ และทำลายสิ่งต่าง ๆ ลงได้ ทำให้เรารู้สึกถึงความสุขและความทุกข์ ความฝันนี้อาจจะเกิดจากจิตใจได้สำนึกของเราซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้จากการที่เราได้พบเจอสิ่งต่าง ๆ สมองของเราได้จดจำสิ่งเหล่านั้นไว้ภายใน ในยามที่เราหลับเรื่องราวที่เราฝังใจเหล่านี้สามารถที่จะถูกร้อยเรียงเป็นเรื่องราวของความฝัน และเมื่อเวลาผ่านไปสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เราได้พบเจอจะกลายเป็นแรงกระตุ้นและกลายเป็นสิ่งเร้าจากภายนอก ซึ่งสิ่งเร้านี้ทำให้เราเกิดความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายต่าง ๆ เหล่านั้น ความต้องการที่จะได้มานั้นถูกเก็บไว้ในและแสดงออกมาในรูปแบบของความฝัน

การแสดงออกถึงความคิดและความฝันของมนุษย์ โดยเน้นถึงจิตใจภายใต้จิตใจได้สำนึก (Subconciour) ซึ่งตามจิตศาสตร์ถือว่าเป็นภวังค์จิตที่ไม่อยู่ในบังคับบัญชา ความรู้สึกของจิตใจได้สำนึกนี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้แสดงออกมาตามแนวจิตวิทยาของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Friaud) นักจิตวิทยาชาวออสเตรียผู้วางลัทธิพฤติกรรมมนุษย์ ความเข้าใจเรื่องจิตใจได้สำนึก พลังที่แอบแฝงอยู่ในสมองของมนุษย์เรานั้น สมองซีกขวาที่เราคิดว่านอนหลับอยู่เสมอซึ่งความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ สมองซีกนี้ของเรากลับเต็มไปด้วยบันทึกจากอดีตชาติ ชาติปัจจุบัน และสัจธรรมแห่งจักรวาลอนันตสังขารคอยให้เรามาค้นพบ บางครั้งก็สัมผัสกับเราในรูปแบบของนิมิต ความฝัน หรือ Daja Vu ศัพท์ภาษาฝรั่งเศสมักใช้กันมากในบทสนทนา ที่แปลได้ว่าเคยพบมาก่อน เคยไปสถานที่นี้มาก่อน¹

¹ วิรัตน์ พิชญ์ไพฑูรณ์, ความเข้าใจศิลปะ, กรุงเทพฯ, 2528 หน้า 175
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

ความฝันและจินตนาการของมนุษย์นั้น มักเกิดขึ้นเองในลักษณะของความฝันที่เกิดจากจิตใต้สำนึกและเกิดจากการพยายามนึกคิดขึ้นมา ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพจิตใจ อารมณ์และความรู้สึกในขณะนั้น ๆ การคิดฝันไปในสิ่งที่เหนือความเป็นจริงนั้น ย่อมทำให้มนุษย์ได้ปลดปล่อยถึงอารมณ์ของตัวเองออกจากโลกแห่งความเป็นจริง ดังนั้นความรู้สึกที่ถูกปลดปล่อยผ่านความฝันออกมานั้น จึงทำให้มนุษย์รู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียดได้อีกทางหนึ่ง

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงสภาวะความต้องการภายในจิตใต้สำนึกของตนเอง สิ่งที่มีผลกระทบต่อจิตใจของข้าพเจ้าคือความคิดถึงบ้านที่อยู่ต่างจังหวัด บุคคลที่เรารัก สิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ พืชพันธุ์ไม้ และสัตว์เลี้ยง ข้าพเจ้ามักคิดถึงสิ่งที่กล่าวมานี้เสมอ จนเกิดเป็นจินตนาการในการนำเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้มาคิดฝัน ในความฝันของเรานั้นจะได้พบเจอกับสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกเหนือกว่าความเป็นจริง เหมือนกับได้ก้าวข้ามจากโลกแห่งความเป็นจริงสู่อีกมิติหนึ่ง ที่เราสามารถจะเป็นอะไรก็ได้ตามแต่จินตนาการ ความฝันเหล่านั้นเป็นทั้งความฝันจากความนึกคิดในขณะที่มีสติ (Daydream) และฝันขณะหลับด้วยจิตใต้สำนึกที่ผูกพันกับวัยเด็ก (Night Dream) ซึ่งส่วนนี้ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากต่อการกระตุ้นความรู้สึกของตัวเอง เช่น สิ่งที่เราประทับใจมาก ๆ สิ่งที่มีใจเป็นกังวล เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้มีการตอบสนองแสดงออกมาในรูปแบบของความฝัน ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะถ่ายทอดความฝันต่าง ๆ เหล่านี้ให้ออกมาในรูปแบบของผลงานศิลปะ ซึ่งสามารถแสดงถึงโลกแห่งจินตนาการที่ข้าพเจ้าสามารถใช้ความฝันได้ตามความรู้สึกที่ปรารถนา

วัตถุประสงค์ของสร้างสรรค์

1. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระของจินตนาการที่ไม่มีขีดจำกัด
2. ต้องการแสดงออกถึงสภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ จากจินตนาการและความฝันอันเกิดจากความประทับใจในชนบท
3. เพื่อต้องการถ่ายทอดเรื่องราวที่อยู่ภายในจิตใจถ่ายทอดความคิดถึง ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่เคยผูกพันมาตั้งแต่วัยเด็กในลักษณะเฉพาะตัว (Individual)
4. เพื่อต้องการแสดงออกถึงความฝันที่เกิดจากการใช้จินตนาการผ่านผลงานศิลปะ โดยใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) และใช้เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph) ในการสร้างสรรค์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. **เนื้อหา** แสดงออกถึงจินตนาการและความฝัน ที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันซึ่งมีต่อบ้านเกิดของข้าพเจ้า โดยใช้ตนเองและเรื่องราวส่วนตัวเป็นตัวสื่อในการแสดงออก
2. **แนวทางการสร้างสรรค์** เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบความฝัน (Fantastic art) ผสมผสานกับรูปแบบของงานศิลปะที่เรียกว่าเหนือจริง (Surreal Art) โดยสร้างสรรค์รูปทรงตามอารมณ์ ความรู้สึกและจินตนาการด้วยการแทนค่ารูปทรงที่ข้าพเจ้าสามารถพบเห็นอยู่เป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงจินตนาการที่มีต่อเรื่องราวที่น่าเสนอดัง ๆ เหล่านั้น
3. **เทคนิค** สร้างสรรค์ผลงานโดยผ่านกรรมวิธีภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithogaph)
4. **จำนวนผลงาน** 5 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 60 x 80 ซม.
 - 4.2 ขนาด 80 x 110 ซม.
 - 4.3 ขนาด 80 x 112 ซม.
 - 4.4 ขนาด 60 x 80 ซม.
 - 4.5 ขนาด 60 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้านั้นเป็นคนต่างจังหวัดที่มีความจำเป็นซึ่งจะต้องเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการทำงาน จึงไม่ค่อยมีเวลาที่จะกลับบ้านทำให้เกิดภาวะความคิดถึงบ้านอยู่เป็นประจำ ความคิดถึงนี้วนเวียนอยู่ภายในจิตใจของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา เป็นสิ่งที่เก็บซ่อนอยู่ภายในจิตใจ ข้าพเจ้าคิดถึงสภาพแวดล้อมของต่างจังหวัดที่ข้าพเจ้าได้เติบโตมา จากสภาพแวดล้อมที่รอบ ๆ บ้านซึ่งมีทุ่งนา มีบึงบัวขนาดใหญ่ ทำให้มองเห็นอะไรในหลาย ๆ ด้านของชีวิต วิถีการดำรงชีวิตที่เรียบง่ายในชนบท เป็นสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้ามีความประทับใจ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ออกมาในรูปแบบของงานศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงโลกแห่งจินตนาการที่ข้าพเจ้าสามารถแสดงออกได้ตามความรู้สึกซึ่งมาจากจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้าเอง

ความฝันเป็นช่วงเวลาที่ได้สัมผัสความรู้สึกของการปลดปล่อย ล่องลอย เป็นการอยู่ในจินตนาการที่เหนือจริง ดังสติที่เลื่อนรางเหมือนระลอกน้ำที่ค่อย ๆ จางหายไป ความฝันเกิดจากจิตใต้สำนึกของเราเอง สิ่งต่าง ๆ ที่เราได้พบเห็นในแต่ละวันนั้น เป็นการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกภายในและแสดงออกมาในรูปแบบของความฝัน

ซิกมันด์ ฟรอยด์ ได้กล่าวถึงลักษณะธรรมชาติของบุคลิกของจิตว่าประกอบด้วยกัน 3 ส่วนคือ

จิตสำนึก (Conscious Mind) คือภาวะของจิตซึ่งเรารู้สึกหรือสำนึกได้ เช่นเดียวกับการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ในโลก เรารู้และสำนึกอยู่ว่าเราเห็นอะไร

จิตก่อนสำนึก (Pre-Conscious Mind) คือจิตที่ประกอบด้วยร่องรอยความทรงจำที่ตกค้างอยู่ภายในและสามารถระลึกถึง หรือรื้อฟื้นให้กับมาสู่ความสำนึกได้ในสภาวะปกติ

จิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) คือส่วนที่ไม่สามารถรื้อฟื้นให้กลับมาสู่ความสำนึกได้นอกจากใช้วิธีการพิเศษ เช่นการสะกดจิต (Hypnotism) หรือการรังสรรค์อย่างอิสระ (Free Association) เป็นต้น²

เรื่องจิตไร้สำนึกเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ แต่เดิมนักจิตวิทยาเข้าใจว่าจิตมีอาการเฉพาะความสำนึกเท่านั้น เมื่อใดที่ร่างกายหมดความสำนึกคือเป็นลมสิ้นสติหรือสลบไป ก็เรียกว่าจิตไร้สำนึก ซึ่งบ่งบอกเฉพาะอาการของร่างกายเท่านั้น ยังไม่เข้าใจลึกลงไปในเรื่องของจิตไร้สำนึก ซึ่งเป็นอาการของจิตโดยเฉพาะ

² เฉลิมเกียรติ ผิวนวล, จิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์, กรุงเทพฯ, 2535, หน้า 151.

ไลบ์นิทซ์ (Leibnitz) นักปราชญ์ชาวเยอรมัน เป็นคนแรกที่ชี้ให้เห็นความลึกซึ้งของจิต ว่า นอกจากความสำนึกแล้วยังมีจิตที่อยู่ใต้ความสำนึกอีกด้วยจึงได้บัญญัติคำว่า Subconscious Mind และได้อธิบายธรรมชาติของจิตว่าด้านหนึ่งปรากฏแก่เรา แต่อีกด้านหนึ่งซ่อนเร้นอยู่ ด้านที่ปรากฏขึ้นในความสำนึกมีเป็นส่วนน้อย โดยส่วนใหญ่จะฝังตัวอยู่ใต้จิตสำนึก

คำว่า Subconscious Mind พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร ทรงแปลว่า 'จิตใต้สำนึก' เป็นคำที่ไม่ปรากฏในงานเขียนต้นฉบับทางจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ เพราะฟรอยด์ใช้คำว่า 'จิตไร้สำนึก' แต่ในวงการจิตวิทยามักใช้แทนกันได้ในความหมายเดียวกัน³

ในชีวิตประจำวันของเรา นอกจากพฤติกรรมหรือภาวะของความสำนึกจะเป็นตัวชี้ให้นำให้ดำเนินไปแล้ว ยังมีจิตก่อนสำนึกและจิตไร้สำนึกเป็นตัวบงการอยู่เบื้องหลัง เปรียบเสมือนความเป็นตัวเราในปัจจุบันย่อมมีที่มาจากภูมิหลังในอดีตของเรา อดีตที่พอจะรื้อฟื้นความทรงจำได้คือจิตก่อนสำนึก และอดีตที่เราลืมไปหมดสิ้นหรือรื้อฟื้นไม่ได้แล้ว แต่ก็ยังซ่อนเร้นอยู่ในตัวเรา นั่นคือจิตไร้สำนึก

จิตก่อนสำนึกและจิตไร้สำนึกต่างก็มีอิทธิพลต่อชีวิตเรา โดยจิตก่อนสำนึกจะมีอิทธิพลไม่มากนักเราสามารถขจัดหรือยับยั้งออกไปได้ถ้าเรารู้ตัวหรือไม่ต้องการ แต่พฤติกรรมของจิตไร้สำนึกจะมีอิทธิพลครอบงำชีวิตของเราตลอดไป ทั้งนี้เพราะเราไม่รู้ตัวว่ามีสิ่งบงการชีวิตเราอยู่⁴

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์กล่าวถึงเรื่องจิตไร้สำนึกว่าเป็นพลังดิบของสัญชาตญาณ อารมณ์ปรารถนา และความฝัน เป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด ซึ่งจะเรียกร้องหาความพึงพอใจโดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์และความถูกต้อง ซึ่งมีอิทธิพลผลักดันในการดำเนินชีวิตของเรา

ความฝันเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ฟรอยด์เห็นว่ามีค่ามาก เพราะในความฝันคือการแสดงออกของสาระที่แท้จริงของความปรารถนาของจิตไร้สำนึก ซึ่งหากมันปรากฏออกมาตรง ๆ ก็จะถูกควบคุมไว้ด้วยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ความฝันจึงเป็นการพยายามตอบสนองความปรารถนาในรูปสัญลักษณ์หรือตัวแทน การจะเข้าใจความหมายต้องอาศัยการตีความ⁵

สำหรับข้าพเจ้าจิตไร้สำนึกได้ถูกนำมาใช้เป็นพลังในการสร้างสรรค์เพื่อต้องการแสดงออกในรูปแบบของความฝัน จิตใต้สำนึกในการสร้างสรรค์งานศิลปะก็คือความพึงพอใจและความมีอิสระจากการควบคุมด้วยเหตุผล และตามความรู้สึกนึกคิด โดยปล่อยให้จิตใต้สำนึกได้แสดงความจริงที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในได้อย่างเต็มที่

³ สวามี สัตยานันทนุรี, ปมด้อย, พระนคร, 2507, หน้า 18-19.

⁴ เฉลิมเกียรติ ผิวนวล, เรื่องเดิม, หน้า 153.

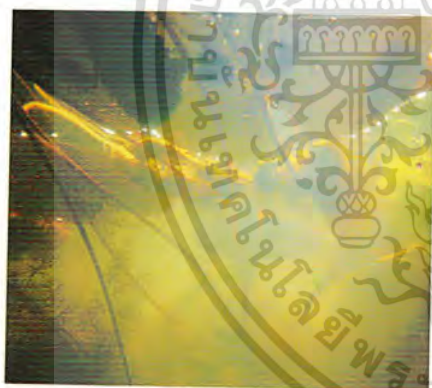
⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 172.

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะอิทธิพลเหล่านั้นเป็นเหตุผลหลักที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดแนวความคิด และรูปลักษณะของงานศิลปะขึ้น ศิลปินแต่ละคนจะได้รับอิทธิพลที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ เช่น สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ค่านิยม ทัศนคติ ฯลฯ

อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม

อิทธิพลที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานคือ สิ่งแวดล้อมของต่างจังหวัดที่ยังคงมีความสวยงาม การดำรงชีวิตที่เรียบง่าย รวมทั้งความผูกพันที่มีต่อบ้านเกิด โดยใช้ความรู้สึกภายในและจินตนาการเป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวที่น่าเสนอ ซึ่งมีรูปทรงของดอกบัว ใบบัว ปลายนกเรือและนำรูปทรงต่าง ๆ เหล่านั้นมาจัดรูปแบบโดยใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ผ่านกระบวนการทางศิลปะเพื่อแสดงถึงโลกแห่งจินตนาการที่ข้าพเจ้าสามารถแสดงออกได้ตามความรู้สึกที่มาจากจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้าเอง

ภาพถ่ายจากหนังสือสารคดี แสดงบรรยากาศของบึงบัว

ภาพบึงบัว

ภาพท้องทุ่งในชนบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

นอกเหนือจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้แล้ว ยังมีอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากผลงานศิลปะในลัทธิเหนือจริง (Surrealism) เป็นการแสดงออกของอารมณ์และความรู้สึกจากจิตใต้สำนึกซึ่งมีความเป็นอิสระ ในการระบายความละเอียดอ่อนของความรู้สึกที่ถูกซ่อนไว้ภายในประสบการณ์ของบุคคลแต่ละบุคคล และมีความหมายในตัวเองที่มีความแตกต่างกันออกไป

ลัทธิเหนือจริง (Surrealism) เป็นการเคลื่อนไหวทางจิตรกรรมและวรรณกรรม เริ่มขึ้นที่กรุงปารีสเมื่อ ค.ศ.1924 โดยอองเดร เบตง (Andre Breton) จิตรกร-กวีชาวฝรั่งเศส จิตรกรกลุ่มนี้ปรารถนาจะแสดงออกถึงความคิดและความฝันของมนุษย์ โดยเน้นถึงจิตใต้สำนึก (Subconciour) ซึ่งตามจิตศาสตร์ถือว่าเป็นภวังค์จิตที่ไม่อยู่ใต้งบบังคับบัญชา ความรู้สึกของจิตใต้สำนึกนี้จะเป็แรงกระตุ้นให้ศิลปินแสดงออกตามแนวจิตวิทยาของซิกมันด์ ฟรอยด์ ซึ่งเป็นนักจิตศาสตร์ชาวออสเตรียผู้วางลัทธิพฤติกรรมมนุษย์ มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ศิลปินกลุ่มนี้รับเอาลักษณะที่เป็นความรู้สึกทางประสาทและสิ่งที่เกิดจากจิตใต้สำนึกมาเป็นหัวใจหรือแก่นสารของงาน⁶ ความเข้าใจในเรื่องจิตใต้สำนึกหลังที่แอบแฝงของสมองของมนุษย์เรา ซิกขวาของสมองที่เราคิดว่านอนหลับอยู่เสมอซึ่งความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ สมองซีกนี้ของเรากลับเต็มไปด้วยบันทึกจากอดีตชาติ ชาติปัจจุบัน และสังกรรมแห่งจักรวาลของมวลมนุษยชาติอนึ่งสงบรอคอยให้เราค้นพบ บางครั้งก็ผุดมาสัมผัสกับเราในรูปแบบของนิมิตร ความฝันหรือ สิ่งที่เคยพบมาก่อน ศิลปินกลุ่มเหนือความจริงในระยะหลังได้ทำงานเกี่ยวกับความคิดฝันและรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่จริงจึงอาจกล่าวได้ว่างานในลัทธินี้เปรียบเสมือนภาพถ่ายแห่งความฝันที่ระบายสีด้วยมือ⁷

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ศิลปินเซอร์เรียลลิสม์มีความปรารถนาที่จะให้เห็นความสำคัญของจินตนาการชีวิตเกี่ยวกับวิญญาณ เกี่ยวกับสิ่งที้นอกเหนือวิทยาศาสตร์ของแต่ละสังคม (Individuals Psychic Life) และมีความประสงค์จะรักษาจินตนาการที่งดงามของแต่ละบุคคลไว้ให้หลุดพ้นจากการคุกคามของการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นจึงมีศิลปินเซอร์เรียลลิสม์หลายคนที่ยืนยันภาพจินตนาการจากฝันและจิตใต้สำนึก⁸ ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะป็นพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลด้านต่าง ๆ จากศิลปินต่างประเทศซึ่งประกอบด้วยมาร์ค ชากัลล์ (Marc Chagall)

⁶ วิรัตน์ พิชญไพบุลย์, เรื่องเดิม, หน้า 175-176.

⁷ บุญช่วย เบญจรงค์กุล, นิตยสารอาทิตย์, กรุงเทพฯ, หน้า 95-96 .

⁸ วิรัตน์ พิชญไพบุลย์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 174.

Marc Chagall

คู่รักกับแก้วไวน์, ค.ศ. 1917

Double portrait with Wine Glass, 1917

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 91 x 53 นิ้ว

คู่หมั้น, ค.ศ. 1938-39

The Betrothed, 1938-39

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 150 x 136.5 ซม.

มาร์ค ชากัลล์ (Marc Chagall)

เกิดในปี 1887 ที่รัสเซีย และเรียนศิลปะที่กรุงเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ในปี 1900 ได้เข้ามายังกรุงปารีสจึงได้รับอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบคิวบิสม์และอยู่ที่นั่นถึง 4 ปี ค.ศ. 1917 เขาได้รับตำแหน่งผู้ตรวจการฝ่ายศิลปะวิจิตรศิลป์ ก่อนได้ก่อตั้งอาคารอะคาเดมีขึ้นและทำงานการละครในมอสโคว์ พร้อมทั้งกลับไปปารีสในปี 1923 เขามักเขียนรูปในลักษณะที่ล่องลอยเป็นความฝัน และการใช้ชีวิตชนบทในหมู่บ้านรัสเซีย งานศิลปะของชากัลล์แลดูเห็นความเป็นจริงและละเอียดอ่อนงดงามอย่างน่าตื่นตะลึง ในความแปลกประหลาดของความคิด ภาพของชากัลล์เป็นภาพไร้น้ำหนัก ผู้ดูงานของเขาในตอนแรกจะแลดูหน้าตกใจ แต่เมื่อศึกษาดูโดยละเอียดแล้วจะเห็นความงามที่ละเอียดอ่อน แสดงออกถึงความสุภาพและใจบุญสุนทาน เช่นภาพ คู่รักกับแก้วไวน์ (Double portrait with Wine Glass) เป็นภาพของชากัลล์ยืนบนบ่าของภรรยาโดยแบกลูกสาวไว้บนไหล่ ชากัลล์กำลังดื่มฉลองเพื่ออนาคต ภาพตัวฉันและหมู่บ้าน (I and the Village) เป็นภาพจินตนาการคล้ายเทพนิยายของชากัลล์ในขณะที่มีความสุขในหมู่บ้านตอนเด็ก ความสุขและความรู้สึกนี้ยังฝังแน่นอยู่ภายใต้จิตใจได้สำนึกของชากัลล์ตลอดเวลา

⁹ น.ณ ปากน้ำ, ความเข้าใจในศิลปะ, กรุงเทพฯ, 2532, หน้า 228.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายหลังเขาได้เขียนภาพที่เกี่ยวกับศาสนามากขึ้น การเขียนของเขามีอิทธิพลรุนแรงไปในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ งานของเขาเป็นศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์แบบฝันเฟื่อง

อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานสร้างสรรค์ของมาร์ค ซากัลล์ (Marc Chagall)

มาร์ค ซากัลล์ (Marc Chagall) เป็นศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบมากคนหนึ่ง คือ สิ่งที่ซากัลล์แสดงออกในรูปแบบของความฝันที่สวยงาม จินตนาการที่ล่องลอยอย่างเป็นอิสระ ความรู้สึกที่ซากัลล์แสดงออกมาในผลงาน แสดงถึงเรื่องราวของความปีติยินดี ความประทับใจต่อบ้านเกิด ความรักที่มีต่อภรรยา ซึ่งภายในงานแต่ละชิ้นมีการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เป็นตัวสื่อความหมายที่ซากัลล์ต้องการนำเสนอออกมาภายในผลงาน เช่นงาน คู่หมั้น (The Betrothed) ไวโอลิน บอกถึงบทเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความรื่นเริงในงานแต่งงาน แพะเป็นตัวแทนของความยินดี ซึ่งเนื้อหาและเรื่องราวที่ทำให้ซากัลล์เกิดความประทับใจนั้น มีแนวทางที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่ข้าพเจ้านำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของความคิดถึงบ้านเกิด ความสุข ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งเหล่านี้เช่นกัน การนำเสนอจึงมีรูปแบบของความเพ้อฝัน มีการวางรูปทรงให้อยู่ในลักษณะที่ล่องลอยไร้น้ำหนัก บรรยากาศที่มีสีสันสวยงาม ชวนให้คิดถึงเรื่องราวของความสุข และยังมีสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความผูกพันกับบ้านเกิด ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาในข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความคิดและการทำงานที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันระหว่างซากัลล์และตัวข้าพเจ้า ดังนั้นในการศึกษางานของซากัลล์จึงมีประโยชน์ในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะครั้งนี้ ข้าพเจ้าต้องการสร้างงานศิลปะที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของชนบทซึ่งเป็นบ้านเกิดและได้สัมผัสคลุกคลีมาตลอด อันเป็นความรู้สึกของความสุข รวมทั้งเป็นการบันทึกความทรงจำต่อสิ่งที่อยู่รอบข้าง โดยการนำเสนอออกมาในรูปแบบของความฝัน ใช้รูปทรงของผู้หญิงแทนตัวของข้าพเจ้าที่ล่องลอยอยู่ในบรรยากาศและสถานที่ที่แตกต่างกันออกไป ใช้สีสันที่ไม่ยึดหลักของธรรมชาติมากนักเพื่อที่จะสร้างสรรค์ให้งานแสดงออกถึงโลกแห่งจินตนาการ ที่ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดออกมาได้ตามความรู้สึกที่มาจากจิตใต้สำนึกของข้าพเจ้าเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์

การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มสร้างสรรค์ภาพร่างซึ่งแสดงภาพของธรรมชาติสื่อถึงบรรยากาศในชนบท นำเสนอเรื่องราวที่มีความผูกพัน ความประทับใจที่มีต่อบ้านเกิด โดยผ่านกระบวนการภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph) ในแต่ละชั้นด้วยภาพร่าง 5 ชุด โดยเน้นเนื้อหาเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันในแต่ละชุด และจึงนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริง ตามกรรมวิธีของภาพพิมพ์ แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาพถ่ายและนิตยสารที่เกี่ยวกับธรรมชาติ มีเนื้อหาและเรื่องราวซึ่งตรงต่อแนวความคิดของข้าพเจ้า เพื่อความสะดวกต่อการบันทึกจึงได้ถ่ายภาพบรรยากาศในบ้านเกิดในสถานที่ต่าง ๆ เช่น เรือ ทุ่งนา สวนผัก บึงบัว เป็นต้น เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการหาโครงสร้างหลักในงาน จึงได้ทำการศึกษาและค้นคว้าหารูปภาพภายในนิตยสารและภาพถ่าย นำภาพเหล่านั้นมาทำการคัดเลือกภาพที่มีความสอดคล้องกับแนวความคิด ปรับปรุงรูปแบบในบางส่วนทั้งในเรื่องของรูปทรง สีเส้นและสีเรื่องราวให้เป็นไปตามความคิด โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกบอกเล่าเรื่องราวในการที่จะนำมาพัฒนาเป็นภาพร่างต่อไป

การสร้างภาพร่างและพัฒนาภาพร่าง

การสร้างภาพร่างมีความสำคัญยิ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะทั้งนี้เพราะ ในการทำการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาในแต่ละขั้นนั้น จะไม่สามารถเริ่มต้นกระบวนการในการทำงานได้หากไม่มีการสร้างภาพร่างขึ้นมาก่อน ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละขั้นมีขั้นตอนดังนี้

1. จะต้องมีการหาโครงสร้างหลักจากแหล่งข้อมูล จัดรูปทรง องค์ประกอบ ที่ตรงกับแนวความคิดด้วยลายเส้นของดินสอเสียก่อน
2. เมื่อได้รูปแบบที่ต้องการแล้วจึงทำการลงสีภายในภาพร่าง ดูความเหมาะสมในการใช้แสงเงาที่เกิดขึ้นภายในแต่ละรูปทรง
3. เลือกภาพร่างที่มีความเหมาะสมที่สุดมาขยายเป็นผลงานจริง

ในการสร้างภาพร่างไม่จำกัดว่าจะต้องสร้างภาพร่างขึ้นมาเพียงขั้นเดียว ควรที่จะสร้างภาพร่างขึ้นหลายขั้น ทำการวิเคราะห์ภาพร่างเหล่านั้นถึงข้อดีและข้อเสียในแต่ละส่วนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาภาพร่างให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างในชุดนี้มี 4 ชิ้น โดยในแต่ละชิ้นจะอยู่ในลักษณะที่เป็นชุดเพื่อที่จะบอกเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอ ภาพร่างทั้ง 4 ชิ้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกัน ข้าพเจ้าได้หยิบยกเรื่องราวของชนบท บรรยากาศของบึงบัว ทุ่งนา ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ข้าพเจ้าสามารถพบเห็นเมื่อได้อยู่ที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ข้าพเจ้า โดยนำมาสร้างสรรค์เป็นภาพร่างซึ่งมีเรื่องราวและเนื้อหาที่สอดคล้องกับแนวความคิดในสิ่งที่เกิดขึ้นจากจิตใต้สำนึกและยังฝังอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า

ในภาพร่างผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราว ที่เกิดขึ้นจากการใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์ สื่อเรื่องราวออกมาในรูปแบบของความฝันที่สวยงาม ในการจัดองค์ประกอบของภาพเน้นจุดเด่นที่อยู่ตรงกลางโดยใช้รูปทรงของตัวผู้หญิง อยู่ในลักษณะที่ล่องลอยอย่างอิสระเป็นตัวแทนสื่อถึงตัวข้าพเจ้าเอง ชุดสีชมพูแสดงถึงความสดใส มีความสุข ข้าพเจ้าใส่ดอกบัวให้กระจายไปทั่วทั้งภาพ เพื่อแสดงถึงความเบิกบานของอารมณ์ และใช้น้ำหนักของสีให้เกิดการทับซ้อนกัน จัดระยะของดอกบัวเพื่อเป็นการสร้างผลงานให้เกิดระยะของความลึก ข้าพเจ้าพยายามใช้ความพุ่งกระจายของสีที่อยู่ตรงมุมด้านบนของภาพแทนกลุ่มหมอก เพื่อสร้างบรรยากาศอันนุ่มนวลแสดงออกถึงความสุข ในการใช้สีเส้นต่าง ๆ และข้าพเจ้าได้ศึกษามาจากผลงานของชากัลล์ การจัดวางรูปทรงที่ล่องลอยไร้แรงดึงดูด

จากภาพร่างทั้ง 4 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ที่มีการพัฒนารูปแบบมาจากภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เพราะมีความต่อเนื่องกันในแต่ละส่วนของรูปทรง ที่สามารถสื่อให้เห็นถึงบรรยากาศของความพุ่งกระจาย และแสดงออกถึงความฝันรวมถึงจินตนาการที่ข้าพเจ้าต้องการ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ คือขั้นตอนในการทำภาพพิมพ์ที่ต้องมีการใช้ 'ไซทูล' (Tusch) มีลักษณะเป็นแท่งสีเหนียวซึ่งทำปฏิกิริยากับน้ำเพื่อนำมาทำเป็นพื้นผิว ข้าพเจ้ายังไม่สามารถที่จะควบคุมการใช้ 'ไซทูล' ได้ตามที่ต้องการ ในส่วนของดอกบัวซึ่งมีความแข็งกระด้างเนื่องจากการเน้นเส้นขอบของรูปทรงจนเกินไป และขั้นตอนในการแบ่งแม่พิมพ์ในแต่ละสี ที่ยังกำหนดได้ไม่ลงตัวทำให้ต้องมีการเพิ่มจำนวนของแม่พิมพ์เพื่อแก้ไขผลงาน สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้และเข้าใจถึงความผิดพลาดในการทำงานในผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อผิดพลาดเหล่านี้ไปแก้ไขและพัฒนาในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นต่อไป

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

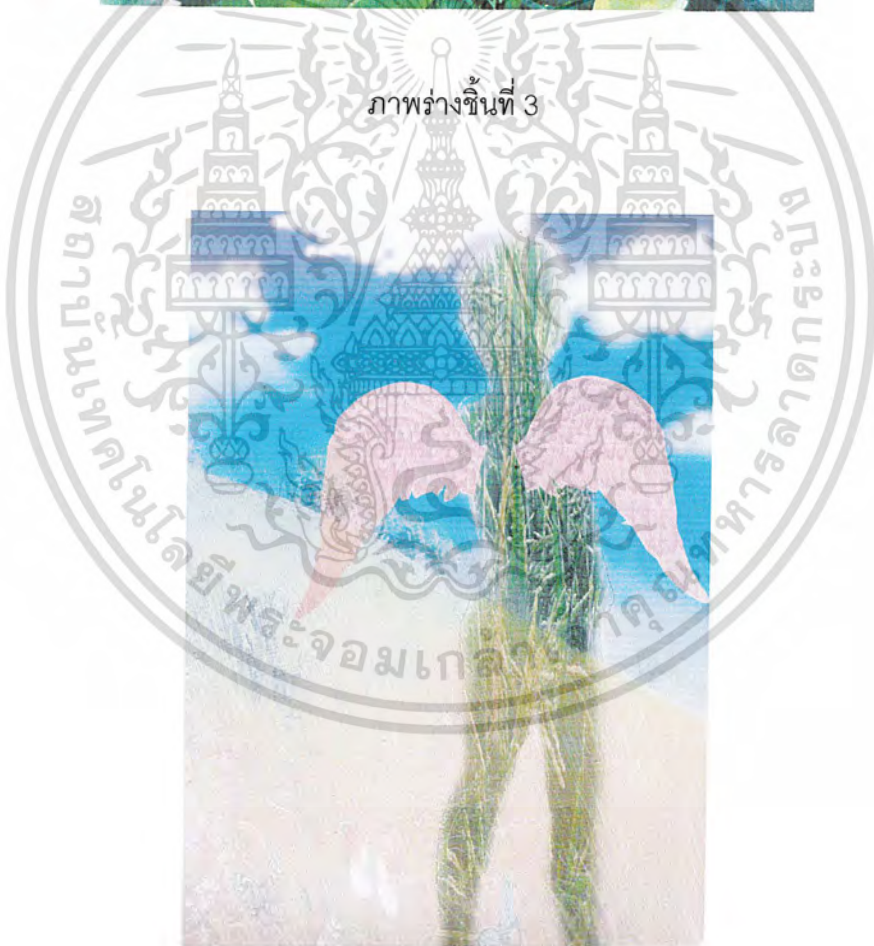

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

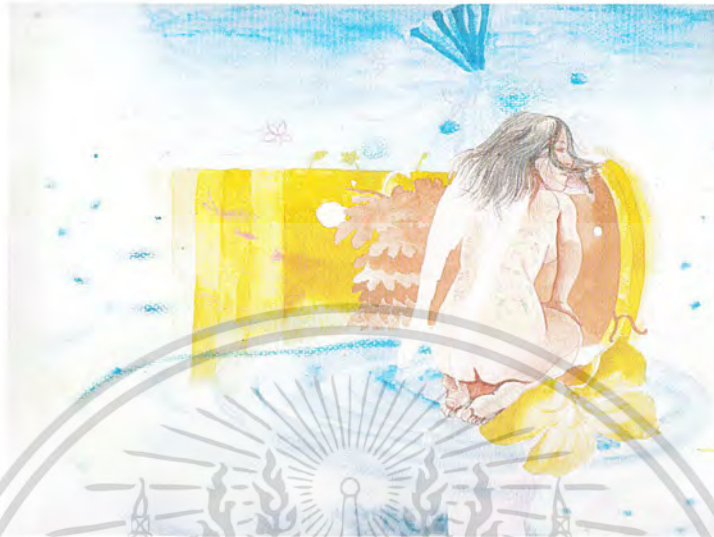
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 นี้มีทั้งหมด 4 ชิ้น ซึ่งยังคงรูปแบบในการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับบึงบัวอยู่ หากแต่จะมีมุมมองที่แปลกตาออกไป

ในภาพร่างชุดนี้มีการใช้เทคนิคทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการทำภาพร่าง เพื่อความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น การพัฒนารูปแบบในการนำเสนอเพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น รูปทรงของผู้หญิงมีความจริงจังกว่าการร่างในผลงานชุดแรก องค์ประกอบภายในภาพร่างรูปทรงของใบบัวมีการตัดทอนในบางส่วนออกไป และสร้างมุมมองที่มีความซับซ้อนมากขึ้น มีการใช้สัญลักษณ์ที่สื่อให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของต่างจังหวัด การจัดวางรูปทรงใบบัวที่มีขนาดใหญ่ มีเส้นของก้านบัวที่ทำให้ดูมีความเคลื่อนไหวของระลอกน้ำ การวางรูปทรงของผู้หญิงที่วางไว้เกือบกลางของภาพในลักษณะที่ค่อย ๆ จางหายไปกับบรรยากาศ ได้นำเอารูปแบบในผลงานของดาลีชิ้นหนึ่ง ที่เขาเขียนภาพของภรรยาที่ค่อย ๆ เลือนหายไปในกลุ่มเมฆ ส่วนสีที่ใช้ในผลงานยังคงเกิดจากจินตนาการส่วนตัวที่ไม่ยึดหลักของความเป็นจริง และยังคงใช้จินตนาการแสดงเรื่องราวของความฝันในรูปแบบที่เหนือจริง

ภาพร่างในชิ้นที่ 2 นี้ มีรูปแบบที่แสดงถึงความร่อนลอยของรูปทรงที่อยู่บนผืนน้ำ ซึ่งมีความหมายเดียวกันไปกับแนวความคิด ประกอบกับรูปแบบในการจัดวางซึ่งมีมุมมองที่น่าสนใจมากขึ้น ในงานชิ้นนี้เน้นในเรื่องของการเขียนด้วยดินสอไข่มากกว่าการใช้เชยทู่ ซึ่งเลือกใช้เฉพาะส่วนที่เป็นพื้นน้ำเพื่อต้องการถ่ายทอดระลอกของผิวน้ำที่มีการเคลื่อนไหว ปัญหาในงานชิ้นนี้คือ งานที่มีขนาดใหญ่ต้องมีการต่อกระดาษ ในขั้นตอนการทำงานจึงต้องแบ่งแม่พิมพ์ออกเป็น 2 ส่วน จึงทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของความสม่ำเสมอของสีและรอยต่อที่มีความคราดเคลื่อนกัน

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

76187

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ในภาพร่างในชุดที่ 3 นี้มีการพัฒนารูปแบบที่มีความลงตัวมากขึ้น ทั้งในเรื่องของบรรยากาศที่มีความใสของสีที่เริ่มจากการทำสเก็ตด้วยสีน้ำก่อน และมีการปรับแต่งเพิ่มเติมขึ้นอีกในคอมพิวเตอร์ เพื่อลบและเพิ่มในบางส่วนที่ต้องการ แต่มีข้อเสียคือ เมื่อปรับภาพสีออกมาแล้วนั้น สีที่ออกมาในบางจุดที่มีความใสอยู่แล้ว ด้วยลักษณะของคอมพิวเตอร์ทำให้สีในส่วนนั้นมีความหมองลงไป รูปทรงที่น่าเสนอนี้มีความหลากหลายของสีที่น่าเสนอมากกว่าภาพร่างในชุดที่ 1 และ 2 แต่ยังคงในเรื่องของแนวความคิด ยังมีการนำเสนอรูปทรงของผู้หญิงซึ่งเป็นตัวแทนของข้าพเจ้าให้อยู่ในลักษณะที่ล่องลอย และโบยบินอยู่

จากภาพร่างทั้ง 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างในชิ้นที่ 5 ที่มีความลงตัวทั้งในเรื่องของโครงสร้างและเรื่องราว นำมาสร้างสรรค์ขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีความหลากหลายของรูปทรงบรรยากาศที่บางเบาสื่อเรื่องราวของความฝัน รูปทรงของผู้หญิงซึ่งมีส่วนล่างเป็นปลาแสดงออกให้เห็นถึงจินตนาการที่มีความเหนือจริง ขั้นตอนในการสร้างสรรค์เน้นในเรื่องของการเขียนด้วยดินสอไฮ เพื่อต้องการให้เห็นถึงรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ลดการใช้สีทึบลงไปมากจะใช้เฉพาะส่วนที่เป็นพื้นน้ำ สีภายในผลงานชิ้นนี้มีจำนวนของสีน้อยลง ทำให้ง่ายต่อการควบคุมน้ำหนักภายในงาน จากการสร้างผลงานใน 2 ชิ้นแรกทำให้ข้าพเจ้าเลือกใช้อุปกรณ์ในการทำเทคนิคต่าง ๆ ในแต่ละส่วนของงานได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างในผลงานชุดที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้มีรูปแบบที่หลากหลายจึงออกแบบเนื้อหาให้มีรูปแบบที่แตกต่างกัน ในภาพร่างชุดนี้เนื้อหาที่นำเสนอค่อนข้างมีความแตกต่างกัน มากกว่าภาพร่างในชุดก่อนๆทั้งในเรื่องของสีเส้นและบรรยากาศมีการลดจำนวนของสีลงแต่ยังคงนำเสนอรูปทรงของผู้หญิงที่ใช้เป็นสื่อแทนตัวของข้าพเจ้าในจินตนาการ เพื่อความต่อเนื่องทางความคิด ข้าพเจ้าจึงคัดเลือกภาพร่างในชุดที่ 4 มาขยายเป็นผลงานจริงในชั้นที่ 4 และ 5

ปัญหาในการทำงานชั้นนี้ที่ 4 และ 5 นี้คือ ข้าพเจ้าพยายามลดรายละเอียดต่าง ๆ ลงเพื่อให้เนื้อหาของงานมีความกระชับ และลงตัวมากขึ้น จึงต้องลดจำนวนของแม่พิมพ์ลง ทำให้น้ำหนักของสีขาดความสมบูรณ์ลงไป แต่ยังคงเน้นในส่วนของโครงสร้างหลักเพื่อให้เห็นสิ่งที่ต้องการนำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

กระบวนการของภาพพิมพ์ในปัจจุบันมีอยู่หลายประเภท ซึ่งกรรมวิธีในการสร้างแม่พิมพ์ แต่แต่ละประเภทนั้นจะมีวิธีการที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทางการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

Lithograph มาจากรากศัพท์ของคำว่า Stone และ Writing ในภาษากรีก เดิมที Aloys (Alois Senefelder) ผู้ค้นพบเทคนิคใหม่นี้ในปลายศตวรรษที่ 18 เรียกเทคนิคนี้ว่า Chemical Printing เพราะกรรมวิธีการทำแม่พิมพ์เกิดจากการทำปฏิกิริยาทางเคมีเป็นหลัก แต่ชื่อนี้ไม่ได้รับความนิยม คงเรียก Lithograph ตามลักษณะการขีดเขียนบนหินมาแต่ครั้งนั้น ในศตวรรษที่ 19 ได้มีการคิดค้นแผ่นโลหะอลูมิเนียม และสังกะสีตะกั่ว (aluminum plate, zinc plate) ขึ้นใช้ในวงการพิมพ์อุตสาหกรรม คิดค้นได้นำแผ่นโลหะทั้ง 2 ชนิดนี้มาใช้อย่างกว้างขวางคู่ไปกับการใช้แม่พิมพ์หินปูน (lime stone) และยังคงเรียกผลงานที่พิมพ์จากแม่พิมพ์โลหะนี้ว่าลิโทกราฟี (Lithograph print)¹⁰

วัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญในการสร้างแม่พิมพ์พื้นราบประกอบด้วยดังต่อไปนี้

1. แผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียม สำหรับเป็นแม่พิมพ์
2. ดินสอไข เกรยองไข ไขทูล สำหรับเป็นอุปกรณ์ในการเขียนรูปบนแม่พิมพ์
3. ฟองน้ำ แป้งฝุ่น ผ้านุ่ม ภาชนะใส่น้ำ พู่กัน แปรงขนกระต่าย กาวกระดิ่ง น้ำมันสน ทินเนอร์ เรดแลคเกอร์ สำหรับเป็นอุปกรณ์ และเคมีภัณฑ์ในการกัดกรดสร้างแม่พิมพ์
4. ผงแมกนีเซียม สำหรับผสมหมึกพิมพ์ให้มีความข้น
5. หมึกพิมพ์ สำหรับพิมพ์
6. เกรียง สำหรับใช้คนหมึกให้เข้ากัน
7. ลูกกลิ้ง สำหรับกลิ้งหมึกพิมพ์บนแม่พิมพ์
8. แผ่นรองจารบี สำหรับรองรับไม้ครูดจากแท่นพิมพ์ในการทำการพิมพ์
9. กระดาษบรูฟ สำหรับพิมพ์ตรวจสอบ
10. กระดาษพิมพ์ สำหรับพิมพ์งานสำเร็จ

¹⁰ กัญญา เจริญศุภกุล, **สาริตการทํางานภาพพิมพ์หิน**, กรุงเทพฯ, กุมภภาพันธ. 2538, หน้า 45.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการสร้างแม่พิมพ์มีดังนี้

1. ทำความสะอาดพื้นผิวหน้าแม่พิมพ์อลูมิเนียมด้วยน้ำยาล้างแม่พิมพ์ (counter etch) 2 ครั้ง แล้วพัดให้แห้ง ถ้าต้องการให้แม่พิมพ์ตัวเองควรวางแม่พิมพ์ในแนวตั้งเพราะหากวางในแนวนอนจะทำให้เกิดคราบของน้ำบนผิวหน้าของแม่พิมพ์
2. นำภาพร่างที่คัดลอก นำไปขยายลงบนกระดาษไขเพื่อเป็นแบบในการร่างรูปทรงและขอบเขตของงานลงบนแม่พิมพ์
3. เมื่อร่างแบบลงบนแม่พิมพ์แล้วจึงใช้กาวกระถินบริสุทธิ์กั้นขอบเขตของงาน
4. สร้างรูปบนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไขต่าง ๆ
 - 4.1 การเขียนด้วยดินสอไขควรให้ปลายของดินสอมีความแหลมเพื่อจะได้ความละเอียดเมื่อเขียนลงบนแม่พิมพ์
 - 4.2 การใช้เกรยองไข ใช้เขียนในพื้นที่ที่มีความกว้าง โดยวางเกรยองไขในแนวระนาบกับแม่พิมพ์แล้วจึงเขียนในบริเวณที่ต้องการ
 - 4.3 การใช้ไขทูล ขูดไขทูลบนปากของถ้วยที่แห้ง แล้วจึงให้น้ำเป็นตัวทำละลาย โดยการใส่ประจนกระต่ายชุปน้ำป้ายลงบนไขทูลจากด้านบน วนไปในทิศทางเดียวกัน ห้ามคนไขทูลที่ละลายในถ้วยเพราะจะทำให้เกิดความขุ่น เมื่อนำมาหยดลงบนแม่พิมพ์จะไม่เกิดผลของพื้นผิวที่ต้องการ สามารถสร้างลักษณะของพื้นผิวได้หลายแบบด้วยการผสมไขทูลกับน้ำยาอื่น ๆ นอกจากน้ำคือ น้ำมันสน และทินเนอร์ โดยจะเกิดขึ้นพื้นผิวที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป
5. เมื่อเขียนแผ่นแม่พิมพ์เสร็จแล้วนำมาทดสอบครั้งที่ 1 ด้วยวิธีการดังนี้
 - 5.1 โรยแป้งฝุ่นลงบนแม่พิมพ์
 - 5.2 ผสมกรดกัดแม่พิมพ์โดยใช้กาวกรด 60% กาวบริสุทธิ์ 40% คนให้เข้ากัน (กาวกรดกัดแม่พิมพ์เกิดจากการผสมกาวกระถินบริสุทธิ์ 480 ML.กับ ฟอสฟอริก 5 ML.)
 - 5.3 เทส่วนผสมนี้ลงบนแม่พิมพ์ ใช้ประจนกระต่ายทาจากน้ำหนักเข้มก่อนที่จะทาลงในน้ำหนักอ่อนจนครบ 4 นาที
 - 5.4 หยดกาวกรดด้วยกาวบริสุทธิ์
 - 5.5 ใช้ผ้านุ่มปั่นเป็นก้อนกลม ๆ เช็ดให้กาวเหลือบางที่สุด
6. เตรียมหมึกพิมพ์ ผสมหมึกตามสีที่ต้องการ หากต้องการความใสของสีให้ผสมมีเดียมลงไปถ้าหมึกพิมพ์มีความเหลวจนเกินไปต้องผสมด้วยผงแมกนีเซียม
7. ล้างไขออกจากหน้าแม่พิมพ์ด้วยวิธีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 7.1 เทนน้ำมันสนลงบนแผ่นแม่พิมพ์เพื่อล้างไขที่เขียนรูปไว้ ออกให้หมด แล้วใช้ทินเนอร์ล้างอีกครั้งให้แม่พิมพ์สะอาดที่สุด
- 7.2 ใช้เศษผ้าชุบเรดแลคเกอร์ วนให้ทั่วแม่พิมพ์ แล้วใช้ผ้านุ่มเช็ดให้เหลือบางที่สุด
- 7.3 ใช้ผ้าชุบน้ำมันสนชุบหมึกพิมพ์ถูลงบนแม่พิมพ์บาง ๆ ให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์ แล้วใช้ฟองน้ำชุบน้ำเช็ดให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์ หลังจากขั้นตอนนี้อะไรที่แม่พิมพ์ให้แห้ง
8. การกลิ้งหมึกลงบนแม่พิมพ์ประมาณ 4 ชุด ระหว่างการกลิ้งหมึกอย่าปล่อยให้แม่พิมพ์แห้งต้องใช้ฟองน้ำถูบนหน้าแม่พิมพ์ตลอด เมื่อกลิ้งหมึกครบ 4 ชุดแล้วทำการปิดหน้าแม่พิมพ์ด้วยการกลิ้งหมึกที่ได้รับหมึกชุดใหม่ กลิ้งลงบนแม่พิมพ์เพียงครั้งเดียว
9. พิมพ์ทดสอบครั้งที่ 1 พัดแม่พิมพ์ให้แห้งแล้ววางบนแท่นพิมพ์ วางกระดาษที่จะทำการทดสอบ(ไม่จำเป็นต้องใช้กระดาษที่มีคุณภาพ) จากนั้นใช้กระดาษรูปประมาณ 5-6 แผ่นวางปิดลงบนกระดาษทดสอบ ตามด้วยแผ่นจารบี แล้วจึงเข้าแท่นทำการพิมพ์
10. เมื่อนำกระดาษทดสอบที่พิมพ์เสร็จแล้วออกจากแม่พิมพ์ ใช้ฟองน้ำถูบนหน้าแม่พิมพ์ทันทีตามด้วยการกลิ้งหมึกให้ครบ 4 ชุด
11. กัดกรดครั้งที่ 2 ด้วยวิธีการเช่นเดิม เปลี่ยนเพียงส่วนผสมของกรดกัดแม่พิมพ์เป็นกรด 50% กับกาวบริสุทธิ์ 50%
12. ล้างหมึกออกด้วยน้ำมันสน(ห้ามล้างด้วยทินเนอร์) ใช้ผ้าชุบน้ำมันสนซับหมึกแล้วถูลงบนแม่พิมพ์บาง ๆ ใช้ฟองน้ำเช็ดตามทันที
13. พิมพ์ผลงานจริงโดยกลิ้งหมึกให้ครบ 4 ชุด เหมือนในขั้นตอนที่ 8 พัดให้แม่พิมพ์แห้ง ในการพิมพ์งานจริงนี้ควรใช้กระดาษที่มีคุณภาพ เพื่อที่จะทำให้มีการรับหมึกได้ดี จากนั้นทำตามขั้นตอนที่ 9
14. เมื่อพิมพ์เสร็จแล้วนำงานมาวางไว้ในตะแกรงเพื่อให้ผลงานแห้ง ในการทำผลงานในแต่ละครั้งควรพิมพ์ไม่ต่ำกว่า 4-5 ชิ้น เพราะในการทำภาพพิมพ์ลิโธกราฟ (Lithograph) เมื่อแม่พิมพ์แห้งแล้วไม่สามารถนำกลับมาพิมพ์ใหม่ได้ ซึ่งต่างจากภาพพิมพ์ในเทคนิคอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานแต่ละชิ้นในโครงการ “บทเพลงแห่งท้องทุ่ง” มีความต่อเนื่องกันในเรื่องของรูปแบบ สีสันซึ่งเน้นบรรยากาศที่อ่อนหวาน และเพื่อความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดต่อรายละเอียดของผลงาน อันจะเป็นผลต่อการสร้างความเพลิดเพลินในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบทเพลงแห่งท้องทุ่งที่นำเสนอ ในเรื่องราวความผูกพันกับบ้านเกิดในชนบท ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุและการแทนค่า ความหมายตลอดจน การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในการนำเสนอผลงานศิลปะ องค์ประกอบในการสร้างสรรค์ต้องประกอบด้วยเนื้อหาและรูปแบบนั้น จำเป็นต้องผ่านสื่อต่าง ๆ ทางทัศนธาตุ ที่ได้ถูกเลือกนำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และรูปแบบ จึงลำดับขั้นตอนและแยกแยะทัศนธาตุในการนำมาใช้ดังนี้

1. เนื้อหา เป็นเรื่องราวของความคิดถึง ความรัก ความผูกพัน และความประทับใจต่อสภาพแวดล้อมของต่างจังหวัดในวัยเด็ก
2. รูปแบบ แสดงออกถึงจินตนาการของความฝันอันเหนือจริง (Fantastic Art) เพื่อให้แสดงออกได้ในเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกอันเป็นสิ่งสำคัญในเนื้อหา
3. ทัศนธาตุ เป็นสื่อในการสร้างภาพที่นำมาใช้แทนค่าในการแสดงออก ทัศนธาตุที่ใช้ในการสื่อความหมายของผลงานชุดนี้ คือ รูปทรง (Form) เส้น (Line) สี (Color) และ ลักษณะพื้นผิว (Texture)

รูปทรง (Form)

รูปทรงของผู้หญิงในผลงานชิ้นที่ 1 ซึ่งมีลักษณะที่ร่อน ลอยอยู่เหนือผิวน้ำ

รูปทรงผู้หญิง มีขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่กลางหน้า กระจาดแทนค่าความหมายในตัวตนของข้าพเจ้าเอง ที่มีความสุขเมื่อได้อยู่ในสถานที่ต่าง ๆ เหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงของปลาในผลงานชิ้นที่ 2 ที่แหวกว่ายอยู่ในน้ำ
รูปทรงปลา แทนค่าความหมายถึงความเป็นอิสระใน
การ ดำเนินชีวิต อิสระที่ได้ไปในที่ที่ต้องการ

รูปทรงของผู้หญิงที่มีส่วนล่างเป็นปลาในผลงานชิ้นที่ 3
ซึ่งกำลังแสดงอาการปฏิกิริยาของการแหวกว่าย

รูปทรงผู้หญิงที่มีส่วนล่างเป็นปลา แสดงถึงสภาวะ
จิตที่อยู่ภายใน แสดงออกถึงความต้องการจะกลับไปสัมผัสกับ
ธรรมชาติ ที่แสดงออกมาในรูปแบบที่เห็นออกจากความเป็นจริง

รูปทรงของปีกนกในผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรงปีกนก ที่กางปีกออกแสดงท่าทางของการ
เตรียมพร้อมที่จะโบยบินไปสู่สถานที่ที่ต้องการ สื่อถึงความเป็น
อิสระ ที่ตัวของข้าพเจ้าต้องการจะไปในที่ต่าง ๆ ได้ทันทีที่
ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบในผลงานชุดที่ 1 ที่มีการขนานกันของรูปทรงคน

รูปทรงผู้หญิง 2 คน ซึ่งรูปทรงด้านล่างเกิดจากการสะท้อนของรูปทรงผู้หญิงที่อยู่ด้านบน เกิดเป็นเงาสท้อนในน้ำ ซึ่งการเกิดรูปทรงผู้หญิงอีกคนหนึ่งนี้ สื่อถึงการสะท้อนให้เห็นตัวตนของอีกคนหนึ่งที่ได้อยู่ในสถานที่นั้น

เส้นของสายบัวในผลงานชิ้นที่ 2 มีลักษณะของการเคลื่อนไหวไปตามกระแสน้ำ มีความหมายถึงสิ่งที่ร่องลอยอยู่ในความฝัน

เส้นที่เป็นขั้วของสายบัวที่อยู่ในผลงานชิ้นที่ 3 มีลักษณะเป็นเส้นใย ซึ่งมีการครอบคลุมไปทั่วทั้งภาพผลงานมีความหมายถึงเส้นสายใยที่เสมือนเป็นต้นกำเนิดของความผูกพันที่มีความสอดคล้องกัน และนำทุกสิ่งของธรรมชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าเนื่องมารวมอยู่ด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Color)

สีที่ปรากฏอยู่ในชุดของผู้หญิงกับบรรยากาศรอบข้าง ในผลงานชิ้นที่ 1 เป็นสีที่อยู่ในวรรณะที่ตรงข้ามกัน มีการลดค่าความสดของสีในแต่ละส่วน ทำให้ไม่เกิดความขัดแย้งกันในเรื่องของสีคู่ตรงข้ามน้อยลง

สีของตัวคนในผลงานชิ้นที่ 2 ที่มีลักษณะของการจางหายของสีเข้าไปในบรรยากาศของผลงาน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างรูปทรงและบรรยากาศ

สีของเรือที่มีลักษณะการจางหายไปของสีเมื่อใกล้ตัวของคนในผลงานชิ้นที่ 2 นี้ข้าพเจ้ามีการใช้มีเดียผสมลงไปในสีน้ำเงินที่เน้นรูปทรงของตัวคน น้ำหนักของสีจึงมีความใสมากขึ้นและในส่วนนี้ของมีเดียจะมีการสร้างทับลงในบางส่วนของเรือ ทำให้สีของเรือมีความบางเบาลงเช่นกัน

สีภายในผลงานชิ้นที่ 3 นี้มีความเป็นสีที่สร้างขึ้นในบรรยากาศที่น้อยลง และความจัดของสีก็น้อยลงหาก แต่ในส่วนของการงานจะใช้สีที่มีความเข้มมากขึ้น เพื่อเน้นให้ตัวงานมีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพื้นผิว (Texture)

ลักษณะของละอองที่กระจายอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของภาพ ในผลงานชิ้นที่ 1 กลายเป็นลักษณะของพื้นผิวที่มีความละเอียด แสดงความรู้สึกของหมอกที่ต้องการให้มีความสอดคล้องเกี่ยวพันกับแนวความคิดในเรื่องของความฝัน

พื้นผิวที่ลักษณะเป็นคราบของน้ำ ในผลงานชิ้นที่ 2 มีลักษณะคล้ายระลอกของคลื่นน้ำ ที่ค่อย ๆ จางหายออกไป แสดงถึงความรู้สึกของสติที่ค่อย ๆ เลือนหายไปเพื่อเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการ

ลักษณะพื้นผิวก้านบัว ในผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิวในก้านบัวถูกสร้างให้มีลักษณะขรุขระ ทั้งนี้เพื่อสร้างความน่าสนใจ ส่วนของรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในภาพผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบ
ชั้นที่ 1

รูปผลงานจริงชั้นที่ 1 "บทเพลงแห่งท้องทุ่ง"

รูปโครงสร้างผลงานชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชิ้นที่ 1 นี้ความกลมกลืนอยู่ที่รูปทรงผู้หญิง (หมายเลข 1) กับรูปทรงของใบบัว (หมายเลข 3) ภายในภาพ ซึ่งมีขนาดต่างกันตามระยะของความใกล้ ไกล รูปทรงที่มีการกระจายไปทั่วทั้งภาพ รูปทรงของผู้หญิงซึ่งเป็นตัวแทนของภาพเป็นสีชมพู จึงมีการแทรกสีเข้าไปในรูปทรงของใบบัวเพื่อให้ผลงานดูมีความกลมกลืนกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายอยู่ที่ขนาดของรูปทรงซึ่งมีขนาดลดหลั่นกันลงไป โดยมีลักษณะของพื้นผิวที่มีความแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของรูปทรง เช่นพื้นผิวที่มีความละเอียดฟูกระจายอยู่ด้านบนของภาพที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความเป็นหมอกที่อยู่เหนือบึงบัว

3. ความสมดุล (Balance)

เกิดจากการถ่วงดุลที่ขัดแย้งกันในเรื่องของสี แต่สามารถอยู่รวมกันได้เพราะความเด่นของรูปทรงคน ซึ่งมีการกระจายสีในรูปทรงผู้หญิง (หมายเลข 1) แทรกลงในรูปทรงต่าง ๆ ของผลงาน และเกิดจากการซ้ำกันของสิ่งที่เหมือนกัน คือ รูปทรงคน และใบบัว

4. สัดส่วน (Proportion)

ด้วยขนาดของรูปทรงคน (หมายเลข 1) ซึ่งมีขนาดใหญ่อยู่กลางภาพ แต่อาศัยรูปทรงคนใน (หมายเลข 2) ซึ่งเกิดจากการสะท้อนมีขนาดรองลงมา รูปทรงของใบบัวที่มีการกระจายรูปทรงจากระยะหน้าสู่ระยะหลัง เป็นถ่วงน้ำหนักกัน ความพอเหมาะของรูปทรงของภาพจากระยะหน้า ระยะกลางไปจนถึงระยะไกล

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าจัดความเป็นเด่นไว้ในส่วนกลางของภาพเป็นรูปทรงผู้หญิง (หมายเลข 1) มีความเด่นด้วยขนาดที่ใหญ่และสีที่มีความขัดแย้งกับบรรยากาศ ต้องการเน้นรายละเอียดความคมชัดของรูปทรง ความเป็นรองคือรูปทรงคน (หมายเลข 2) เป็นการสะท้อนตัวตนของข้าพเจ้าที่เข้าไปอยู่กับธรรมชาติ มีการลดความสดของสีเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกับบรรยากาศ

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ท่าทางการเคลื่อนไหวของรูปทรงคน (หมายเลข 1) ซึ่งอยู่ในลักษณะล่องลอย ส่งพลังการเคลื่อนไหวมายังรูปทรง (หมายเลข 2) ซึ่งมีขนาดรองลงมาและเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวทางสายตา ใบบัวมีทิศทางเคลื่อนไหวจากด้านหน้าสู่ความลึกด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปผลงานจริงชั้นที่ 2 "บทเพลงแห่งท้องทุ่ง"

รูปโครงสร้างผลงานชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปทรงภายในผลงานมีความเกี่ยวเนื่องกันที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมที่มีอยู่จริง แต่มีการดัดแปลงในเรื่องขนาดของรูปทรงใบบัว ดอกบัว เรือ ปลา ผสมผสานกับรูปทรงผู้หญิงซึ่งเกิดจากการจินตนาการ แต่สามารถอยู่รวมกันได้ด้วยเนื้อหาและเรื่องราวตามแนวความคิด บรรยากาศด้านบนที่เชื่อมต่อกับรูปทรงผู้หญิงมีความลางเลือนเข้าไปในบรรยากาศด้านบนของภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายที่แตกต่างกันออกไปของรูปทรงใบบัว ดอกบัว เรือ ปลา และรูปทรงผู้หญิง ในผลงานรูปทรงของใบบัวจะมีขนาดใหญ่กว่ารูปทรงของเรือ ซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริง ลักษณะของพื้นผิวในแต่ละรูปทรงมีความแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม

3. ความสมดุล (Balance)

เนื่องจากรูปทรงของใบบัวที่มีขนาดใหญ่ (หมายเลข 2) จัดวางอยู่ทางด้านบนของภาพ เพื่อไม่ให้เกิดความต่างในเรื่องขนาดของรูปทรงภายในผลงานมากเกินไป จึงมีรูปทรงของผู้หญิง(หมายเลข 2) ซึ่งมีขนาดลดหลั่นกันลงมาสามารถควบคุมความเป็นเอกภาพของงานได้

4. สัดส่วน(Proportion)

สัดส่วนของรูปทรงในผลงานเป็นสัดส่วนที่ถูกต้องตามความเป็นจริง แต่ได้มีการปรับเปลี่ยนเรื่องขนาดในรูปทรงเหล่านั้น เน้นรายละเอียดในส่วนที่มีความสำคัญในผลงาน(หมายเลข 2) และมีการตัดทอนรายละเอียดบางส่วนจากรูปทรงในระยะไกล (หมายเลข4,5) เพื่อความเหมาะสมในการสร้างสรรค์ผลงานตามแนวความคิด

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

อยู่ที่รูปทรงของผู้หญิงซึ่งมีขนาดใหญ่เกือบถึงตอนล่างของภาพ จัดให้มีความเป็นเด่นในเรื่องของสีที่มีความสว่างและคมชัด ความเป็นรองอยู่ที่ใบบัวที่อยู่ด้านบนถึงแม้จะมีขนาดใหญ่กว่าแต่ด้วยบรรยากาศรอบรูปทรงผู้หญิงมีความเข้มของสี เป็นส่วนช่วยค้ำให้รูปทรงผู้หญิงมีความเด่นขึ้นมามากกว่าใบบัว

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของรูปทรงส่วนใหญ่เป็นการเคลื่อนไหวจากด้านบนสู่ด้านล่าง โดยเฉียงไปทางขวา(หมายเลข 3,4,5) รูปทรงของสายบัวที่มีลักษณะสั้นไหลค้อย ๆ จางหายไปทางด้านบนของภาพ รูปทรงผู้หญิง (หมายเลข 1) จัดวางอยู่ในแนวตั้ง แสดงความล่องลอยอยู่ในจินตนาการ เป็นจุดรวมสายตาเมื่อมองผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปผลงานจริงชั้นที่ 3 "บพเพลงแห่งท้องทุ่ง"

รูปโครงสร้างผลงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

เกิดจากรูปทรงของซุ้มกิ่งไม้ที่ครอบคลุมจากด้านบนลงมาทางซ้ายและขวา ผสานกับรูปทรงของใบบัวและดอกบัวที่อยู่ด้านล่าง เป็นการครอบคลุมส่วนต่าง ๆ ของรูปทรงที่เคลื่อนไหวอยู่ให้รวมกันเป็นเอกภาพ บรรยากาศของภาพเป็นสีโทนเย็น คือ สีเขียว สีฟ้า สีน้ำเงิน ทำให้บรรยากาศในผลงานเกิดความกลมกลืนกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานในชิ้นที่ 3 นี้มีความหลากหลายในเรื่องของรูปทรงที่มีการเพิ่มเติม และดัดแปลงไปตามจินตนาการ รูปทรงผู้หญิงที่มีส่วนล่างเป็นปลา การนำรูปทรงที่ได้จากธรรมชาติมาดัดแปลงให้เกิดรูปทรงใหม่ทำให้ผลงานดูมีเรื่องราวมากขึ้น ครอบคลุมด้วยบรรยากาศของสีที่มีการลดจำนวนของสีลง

3. ความสมดุล (Balance)

รูปทรงผู้หญิงและรูปทรงของหน้าคนด้านล่างเป็นตัวควบคุมให้ผลงานมีความสมดุล ผสมผสานกับสีของตัวงานและบรรยากาศที่มีความกลมกลืนกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

รูปทรงภายในผลงานมีความขัดแย้งกับความเป็นจริงเพื่อแสดงออกถึงจินตนาการ ใบหน้าของคนที่มีขนาดใหญ่เพราะอยู่ระยะหน้าของผลงาน และรูปทรงผู้หญิงที่มีความสำคัญรองลงมา สัดส่วนและขนาดของผลงานจึงสัมพันธ์กันตามระยะใกล้ไกล

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นภายในผลงาน อยู่ที่ใบหน้าคนในระยะหน้าเพราะต้องการเน้นความสำคัญของรายละเอียดและเนื้อหาของผลงาน และความเป็นรองลดหลั่นกันไปตามโครงสร้างภายในผลงาน

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

เริ่มจากรูปทรงใบหน้าด้านล่างของภาพ จัดวางรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง ดูลึกลับ เส้นของกิ่งไม้ที่เคลื่อนไหวลงสู่ด้านล่างครอบคลุมเกือบทั้งภาพ และรูปทรงของผู้หญิงอยู่ในลักษณะท่าทางที่กำลังล่องลอยถูกวางไว้ในแนวนอนเป็นการหยุดการเคลื่อนไหวของเส้นการเคลื่อนไหวในแนวตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “บทเพลงแห่งท้องทุ่ง” นี้เป็นการสร้างสรรค์ โดยการเสนอถึงการสร้างสมดุลให้กับชีวิต ทั้งทางกายและจิตใจ ในการใช้ความฝันและจินตนาการที่ฝังลึกลงไปอยู่ในความรู้สึกของจิตใต้สำนึกให้เกิดความผ่อนคลาย จากการถูกจำกัดในเรื่องของความคิดด้วยเรื่องของเหตุและผลที่พบเจอในชีวิตประจำวัน จนเกิดความตรึงเครียดจากสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในการสร้างความฝันของข้าพเจ้านั้น แสดงการถ่ายทอดความรู้สึกของความผูกพัน ความคิดถึงสภาพแวดล้อมของบ้านเกิด ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ โดยใช้จินตนาการและเรื่องราวที่เป็นประสบการณ์ส่วนตัวที่เกิดจากความประทับใจ ด้วยความเกี่ยวเนื่องกันของอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดนึก ช่วยเสริมสภาพจิตใจของข้าพเจ้าให้มีความรู้สึกที่ดี จึงสร้างผลงานในรูปแบบของการเล่าเรื่อง เพื่อแสดงความต่อเนื่องกันในสิ่งที่เกิดขึ้น โดยมีการพัฒนารูปแบบในด้านเนื้อหา ความต้องการที่จะให้มีความสอดคล้องกับแนวคิด เรื่องราวซึ่งมีความต่อเนื่องกันในแต่ละชิ้นผลงาน สร้างความน่าสนใจด้วยรูปทรงและสี ชิ้นงานโดยรวมใช้ต้นแบบของสีจากธรรมชาติแต่มีการผสมผสานตัวสีที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ในผลงานของตนเอง การจัดองค์ประกอบในแต่ละชิ้นผลงาน มีความต่อเนื่องกันมากขึ้นทั้งรูปแบบ การใช้สี ผ่านขั้นตอนในการสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการภาพพิมพ์แม่พิมพ์หิน

โดยมีการวิเคราะห์ในเรื่องของทัศนธาตุ คือ รูปทรง (Form) เส้น (Line) สี (Color) และลักษณะพื้นผิว (Texture) และมีการวิเคราะห์ในเรื่องขององค์ประกอบศิลป์ที่แสดงออกถึงความกลมกลืน ความหลากหลาย ความสมดุล สัดส่วน ความเป็นเด่น และการเคลื่อนไหว ที่เกิดขึ้นในแต่ละผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในงาน เกิดจากการวัดภาพร่างโดยรวม ไม่ได้กำหนดกรรมวิธีที่สร้างสรรค์ ผลงานที่ชัดเจน ก่อให้เกิดความสับสนเมื่ออยู่ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน กรรมวิธีในการสร้างสรรค์จึงไม่สามารถรองรับรูปแบบได้ ทำให้ผลงานถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ออกมาได้ไม่เต็มที่

ข้อเสนอแนะ ควรกำหนดกรรมวิธีสร้างสรรค์ให้ดีก่อนการปฏิบัติงานจริง เพื่อสะดวกต่อการสร้างสรรค์งานให้เหมาะสมกับรูปแบบที่ต้องการจะนำเสนอ

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าศิลปนิพนธ์ชุด “บทเพลงแห่งท้องทุ่ง” นี้คงเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการศึกษาสำหรับนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจในศิลปะซึ่งมีแนวความคิดเช่นเดียวกับข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

วิรัตน์ พิชญ์ไพบูรณ์. **ความเข้าใจศิลปะ**. กรุงเทพฯ; ไทยวัฒนาพานิช. 2528.

เฉลิมเกียรติ ผิวนวล. **จิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์**. กรุงเทพฯ; สำนักพิมพ์สมิต, 2535.

สวามี สัตยานันทบุรี. **ปมด้อย. พระนคร**; สำนักพิมพ์คลังวิทยา, 2507.

บุญช่วย เบญจรงค์กุล. "คอลัมน์ เส้น สี แสง ความหมายแห่งชีวิต". นิตยสารอาทิตย์. ปีที่ 22 ฉบับที่ 1106 .

น.ณปากน้ำ. **ความเข้าใจในศิลปะ**. กรุงเทพฯ; สำนักพิมพ์. เมืองโบราณ. 2532.

กัญญา เจริญศุกกุล. **สถิติการทำงานภาพพิมพ์หิน**. วารสาร **อาร์ตเรคคอร์ดอินไทแลนด์**. กรุงเทพฯ. กุมภาพันธ์ 2538.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน บทเพลงแห่งท้องทุ่ง, 2547
 เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ
 ขนาด 60 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน บทเพลงแห่งท้องทุ่ง, 2547
 เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ
 ขนาด 80 x 110 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	บทเพลงแห่งท้องทุ่ง, 2547
เทคนิค	แม่พิมพ์พื้นราบ
ขนาด	80 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	บทเพลงแห่งท้องทุ่ง, 2547
เทคนิค	แม่พิมพ์พื้นราบ
ขนาด	80 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	บทเพลงแห่งท้องทุ่ง, 2547
เทคนิค	แม่พิมพ์พื้นราบ
ขนาด	60 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน

บทเพลงแห่งท้องทุ่ง, 2547

เทคนิค

แม่พิมพ์พื้นราบ

ขนาด

60 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอัญชลี ปทุมานนท์

เกิด 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2523

ที่อยู่ 90/1 หมู่ 3 ต.โพธิ์พระยา อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000

การศึกษา

-โรงเรียนสุพรรณภูมิ

-โรงเรียนสงวนหญิง

-วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี

-ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

2543 – การแสดงผลงานจิตรกรรมทิวทัศน์เขาใหญ่ ณ ห้องสมุดเก่าสถาปัตยกรรมศาสตร์

2544 – การแสดง Mini Art ณ ห้องสมุดสถาปัตยกรรม

2545 – การแสดงผลงานศิลปกรรม ณ ซีคอนสแควร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้